

சிதம்பர வழிபாடு

ஊரன் அடிகள்
தமிழ்நாடு

சிதம்பர வரலாறு

தில்லைத் திருத்தலம் தென்னார்க்காடு மாவட்டத்தில் சிதம்பரம் வட்டத்தில் அதன் தலைநகராக அமைந்துள்ளது. மேற்கே நாகச்சேரியும், வடக்கே வெள்ளாறும், கிழக்கே திருவேட்களமும் அண்ணாமலை நகரும், தெற்கே திருநெல்வாயிலும் திருக்கழிப்பாலையும் கொள்ளிடப் பேராறும் இதற்கெல்லையாக அமைந்துள்ளன. இந்நான் கெல்லைக்குட்பட்ட இந்நகர் 1871 இல் முனிசிபல் நகரமாயிற்று. நகரின் பரப்பு 1.84 சதுர மைல். மக்கள் தொகை 1961 ஆம் ஆண்டுக் கணக்கின்படி 40694.

தில்லைச் சிதம்பரம் மிகப் பழமையானது. இதன் வரலாறு வரலாற்றுக் காலத்திற்கு முற்பட்டது. தில்லை என்பது ஊரின் பெயர். சிதம்பரம் என்பது கோயிலின் பெயர். கோயிலின் பெயரே இப்போது ஊர்ப்பெயராக விளங்குகிறது. கோயில், சிற்றம்பலம், புலியூர், பெரும்பற்றப்புலியூர் என்பன இதன் வேறு பெயர்கள். இது சோழ நாட்டு, காவிரி வடக்கரைத் தலம். பஞ்சபூதத் தலங்களுள் ஆகாயத் தலம், ஆறாதாரத் தலங்களுள் அனாகதத் தலம்.

பதஞ்சலியும் வியாக்கிரபாதரும் தில்லையை வழிபட்டுத் திரு நடனங் கண்டனர். சமயக்குரவர் நால்வரும் இதனை வழிபட்டுப் பாடியுள்ளனர். திருஞானசம்பந்தர்பதிகம் 2, திருநாவுக்கரசர் பதிகம் 8, சுந்தரர் பதிகம் 1 ஆகப் 11 பதிகங்கள் இதற்கு உள்ளன. திருவாசகப் பதிகங்கள் 51 இல் 25 பதிகங்கள் தில்லையில் அருளியவையே. " தில்லை பாதி திருவாசகத்தில் " என்பது பழமொழி. திருக்கோவையார் திருச்சிற்றம்பலவரையே பாட்டுடைத் தலைவனாகக் கொண்டமையால் திருச்சிற்றம்பலக்கோவையார் என்றும் வழங்கப்படும். திருமூலர், பட்டினத்தார், அருணகிரியார், தாயுமானார், இராமலிங்க அடிகள் ஆகிய ஞானிகளும் இதனை வழிபட்டுப் பாடியுள்ளனர். இதனை வழிபடாத ஞானிகளும் பெரியோர்களும் இல்லை எனலாம்.

தில்லைத் திருக்கோயில் 40 ஏக்கர் பரப்புடையது. பல காலங்களில் பல மன்னர்களால் திருப்பணி செய்யப்பெற்று விளங்குவது. இறைவன் லிங்க வடிவில் எழுந்தருளியுள்ள மூலத்தானம் திருமூலட்டானம் எனப்படும். இறைவன் திருப்பெயர் திருமூலட்டானேசுவரர். கூத்தப் பெருமான் எழுந்தருளித் திருநடனம் புரியும் இடம் சிறப்பை. தமிழகத்தின் ஐம்பெருஞ்சபைகளுள்

இதுவே தலைமையானது. ஐம்பெருஞ் சபைகளுள் ஒன்றான இச்சிதம்பரம் தனக்குள்ளும் ஐந்து சபைகளை உடையது.

நடராசப் பெருமானது சந்நிதிக்கருகில் திருமால், கோவிந்தராசர் என்னும் திருநாமத்துடன் விளங்குகிறார். கோவிந்தராசர் எழுந்தருளியுள்ள இடம் திருச்சித்ரகூடம் எனப்படும். 108 வைணவத் திருப்பதிகளுள் இத்திருச்சித்ரகூடமும் ஒன்று. இதனைக் குலசேகரப்பெருமானும் திருமங்கையாழ்வாரும் மங்களாசாசனம் செய்துள்ளனர்.

தல வரலாற்றைக் கூறும் புராணங்களும் நூல்களும் பல. கோயிற்புராணம், சிதம்பர புராணம், தில்லைவன மான்மியம், சிதம்பர விலாசம், சிதம்பர ரகசியம், தில்லை உலா, தில்லைக் கலம்பகம் என்பன அவற்றுட் சில. வடமொழியிலும் பல நூல்களும் புராணங்களும் உள். இதன் வரலாறாகக் கூற வேண்டியன இன்னும் பல உள்வெனினும் விரிவஞ்சி விடுத்தாம். அடுத்துக் கூறப்பெறும் சிதம்பரச் சிறப்புகளாலும் வரலாற்றுச் செய்திகள் சிலவற்றை அறியலாம்.

சிதம்பரச் சிறப்புகள்

தலங்களுட் சிறந்தது சிதம்பரம். இதன் சிறப்புகள் பல. பெயர்ச்சிறப்பு, பழமைச்சிறப்பு, தலைமைச்சிறப்பு, முதன்மைச்சிறப்பு, எதற்கும் முன்னாம் சிறப்பு, பூதச் சிறப்பு, ஆதாரச் சிறப்பு, சபைச்சிறப்பு, ஆடற்சிறப்பு, ரகசியச்சிறப்பு, இருசமயக் கடவுளர் இருப்பாம் சிறப்பு, திருமுறைகள் சேமித்து வைக்கப்பெற்றிருந்த சிறப்பு, மாணிக்கவாசகர் சபையுட் புருந்து இறைவனோடிரண்டறக் கலந்தருளிய சிறப்பு, சேக்கிழார்க்கு அடியெடுத்துக் கொடுத்த சிறப்பு, சமயப் பொதுவாம் சிறப்பு, பலர் தொழுதேத்திய சிறப்பு என்பன அவற்றுட் சிலவாம். இவற்றை ஒவ்வொன்றாகக் காண்போம்.

பெயர்

தில்லை, சிற்றம்பலம், சிதம்பரம், கோயில், புலியூர், பெரும்பற்றப்புலியூர், குகை, தகராகாசம், புண்டரீகபுரம், பொன்னம்பலம், பொது என்பன இதன் பெயர்கள்.

தில்லை: கடற்கரையோரச் சதுப்பு நிலங்களில் வளரும் ஒரு வகைச் செடிக்குத் தில்லை என்று பெயர். இச்செடி புதராக வளரும்; பெரிய மரமாக வளர்வதில்லை. ஆதியில் தில்லைச் செடிகள்

நிறைந்த ஊராதலின் இவ்வூர் தில்லை எனப் பெயர் பெற்றது. தில்லைவனம் எனப் புராணங்களாற் கூறப்பெறும். தில்லை என்பது இவ்வூர்க்குத் தலமரத்தால் வந்த பெயர். தில்லைத் தலத்தின் தல விருட்சம் தில்லைச் செடி. தல விருட்சம் ஆல் என்பாரும் உளர். தில்லை என்பது ஊரின் (தலத்தின்) பெயரென்றும், சிதம்பரம், சிற்றம்பலம் என்பன கோயிலின் பெயரென்றும், கோயிற் பெயராகிய சிதம்பரமே இப்போது ஊர்க்கும் வழங்கி வருகிறது என்றும் முன்னர்க் கூறினோம். தலப்பெயர் தில்லையும் கோயிற்பெயர் சிற்றம்பலமும் ஆகுமென்பது

'தில்லையுட்..... செய்யானுறை கோயில் சிற்றம்பலத்தானே'
'தில்லை தன்னுள் ஏறு தொல்புகழேந்து சிற்றம்பலத் தீசனை'

- திருஞானசம்பந்தர்

'தில்லை மாநகர்ச் சிற்றம்பலவனார்'
'தில்லை தன்னுள் திகழ்ந்த சிற்றம்பலத்தே'
'தில்லை தன்னுள் நவின்ற சிற்றம்பலத்தே'
'தில்லை தன்னுட் கருது சிற்றம்பலத்தே'
'தில்லை தன்னுள் மல்கு சிற்றம்பலத்தே'
'புலியூர்ச் சிற்றம்பலமே புக்கார் தாமே'

- திருநாவுக்கரசர்

'புலியூர்ச் சிற்றம்பலத்தெம் பெருமானை'
- சுந்தரர்

'தில்லைநகர்த் திருச்சித்ரகூடந் தன்னுள்'
- குலசேகராழ்வார்

என்னுந் திருவாக்குகளாற் பெறப்படும்.
சிற்றம்பலமும் சிதம்பரமும் ஒன்றே.

சிதம்பரம்: சித் + அம்பரம். சித் - அறிவு; அம்பரம் - ஆகாயம், பரவெளி, அம்பலம். சிதம்பரம் - ஞானாகாசம், சிதாகாசம்

சிற்றம்பலம்: சிறு + அம்பலம் = சிறிய அம்பலம், சிற்றம்பலம்.

சிறுமை - நுண்மை, சூக்கும நிலை. சிற்றம்பலம் - சூக்குமாகாயம், பரவெளி.

கோயில்: இது தலைமை பற்றி வந்த சிறப்புப் பெயர். சைவ உலகில் கோயில் என்பது சிதம்பரம். வைணவ உலகில் கோயில் என்பது திருவரங்கம். இரு சாராரும் தத்தம் தலைமைத் தலத்தைக் 'கோயில்' என்றே வழங்குவர். கோயில் என்பது எல்லாக் கோயில்களுக்கும் உரிய பொதுப்பெயராயினும் தில்லைக்கும் திருவரங்கத்திற்கும் அவற்றின் தலைமை பற்றிச் சிறப்பாக வழங்கப்பட்டது. சிதம்பரத்தின் புராணம் ஒன்றிற்குக் கோயிற்புராணம் என்றே பெயர். அது உமாபதி சிவத்தாற் செய்யப்பட்டது. கோயில் திருப்பதிகம், கோயில் மூத்த திருப்பதிகம், கோயில் நான்மணிமாலை, கோயில் திருப்பண்ணியர் விருத்தம் என்னும் பெயர்களைக் காண்க. திருவரங்கக் கலம்பகத்தைக் கோயிற்கலம்பகம் என்பதுமுண்டு. கோ + இல் = கோயில். கோ - தலைவன் (இறைவன்), இல் - உறைவிடம்.

கோயில் - இறைவனின் உறைவிடம்.

புலியூர்: புலிக்கால் முனிவராகிய வியாக்கிரபாதரால் பூசிக்கப்பெற்றதனால் புலியூர் எனப் பெயர் பெற்றது.

'புலியூர்ச் சிற்றம்பலமே புக்கார்தாமே'
- திருநாவுக்கரசர்

'புலியூர்ச் சிற்றம்பலத் தெம்பெருமானைப் பெற்றாமென்றே'
- சுந்தரர்

பெரும்பற்றப்புலியூர்: பெரும்பற்றினாற் புலிக்கால் முனிவர் பூசித்த ஊர்.

'பெரும்பற்றப் புலியூராணைப் பேசாத நாளெல்லாம் பிறவா நாளே' - திருநாவுக்கரசர்

குகை, தகராகாசம்: அண்டமாகிய உலகத்திற்கும் பிண்டமாகிய நமது உடம்புக்கும் இது இருதயமாக இருப்பதால் குகை, தகராகாசம், புண்டரீகபுரம் எனப் பெயர் பெற்றது. குகை - நெஞ்சக் குகை. தகராகாசம் - இருதயாகாசம். புண்டரீகம் - தாமரை, நெஞ்சத்தாமரை.

பொன்னம்பலம்: கூரைக்குப் பொன் வேயப்பெற்றதாதலின் பொன்னம்பலம், பொற்சபை, கனகசபை எனப் பெயர் பெற்றது.

பொது: பொது, சபை, மன்றம் என்பன ஒரு பொருட் சொற்கள். இது சபைக் கோயிலாதலின் பொது எனப்பட்டது.

'வயங்குமணிப் பொது விளங்க வளர்ந்த சிவக்கொழுந்தே'
- இராமலிங்க அடிகள்

இவ்வாறாக இத்தில்லைத் திருக்கோயிலின் திருப்பெயர்கள் தத்துவப்பொருள் வாய்ந்தனவாயுள்ளமையும், ஊர்ப்பெயர் அருகி வழங்கக் கோயிற் பெயரே ஊர்ப் பெயராக விளங்குகின்றமையும் சிறப்புடைத்தாம்.

பழைமை

சிதம்பரம் மிகப் பழைமையானது. மாணிக்கவாசகப் பெருமான் இதனைத் 'தில்லை முதுர்' என்பர்.

'தில்லை முதுர் ஆடிய திருவடி' - திருவாசகம் 2

மாணிக்கவாசகர் காலத்திலேயே இது முதுராகக் கருதப்பட்டதனின்றும் இதன் பழமையை உணரலாம்.

மிகப் பழங்காலத்தில் கோயில்கள் மண்ணாலும் மரத்தாலும் கட்டப்பட்டன. மண்ணாலான அக்கோயில்கள் மண்தளி (மண்டளி) என வழங்கப்பெற்றன. தளி-கோயில். பழையாறை வடதளி, பரவையுண் மண்டளி, திருக்கச்சிமேற்றளி, ஓண காந்தன்றளி என்பன காண்க. திருவாரூர்ப் பரவையுள் மண்தளி ஆதியில் மண்கோயிலாகவே இருந்ததாதல் வேண்டும். அங்கெழுந்தருளியுள்ள இறைவனின்

திருப்பெயராகிய மண்டலேசுவரர் என்பதும் இதனை வலியுறுத்தும். மண்ணாலும் மரத்தாலும் கட்டப்பெற்ற கோயில்கள் காலப் போக்கில் நிலை பெறாமற் போகவே செங்கல், சுண்ணாம்பு. மரம் ஆகியவற்றால் கட்டும் வழக்கம் ஏற்பட்டது.

சங்க காலக் கோயில்கள் செங்கற் கோயில்களே. சுவர்கள் இடிந்தும் விட்டம் வீழ்ந்தும் சிதைந்துபோன செங்கற் கோயிலொன்றைக் கடியலூர் உருத்திரங்கண்ணனார் என்ற சங்கப் புலவர் குறிப்பிடுகிறார்.

இட்டிகை நெஞ்சுவர் விட்டம் வீழ்ந்தென மணிப்புறாத் துறந்த மரஞ்சோர் மாடத்து எழுதணி கடவுள் போகலிற் புல்லென்று ஒழுகுபலி மறந்த மெழுகாப் புன்றினை
- அகநானூறு 167
(இட்டிகை - செங்கல்)

திருஞானசம்பந்தர், திருநாவுக்கரசர் காலத்தில் இருந்தன வெல்லாம் செங்கற் கோயில்களே. பெரிய மலைப் பாறைகளைக் குடைந்து 'குகைக் கோயில்களை' முதன்முதலிற் கட்டியவன் மகேந்திர வர்மனே.

திருச்சிராப்பள்ளி, சித்தன்னவாசல், சீயமங்கலம், சிங்கவரம், குருங்கணிமுட்டம், திருக்கழுக்குன்றம், மண்டபப்பட்டு, தளவானூர், மகேந்திரவாடி, வல்லம், பல்லாவரம், மாமல்லபுரம் ஆகிய ஊர்களிலுள்ள குகைக்கோயில்கள் மகேந்திரவர்மனால் குடையப் பெற்றவை.

செங்கல், சுண்ணாம்பு, சதை ஆகியவற்றால் கட்டப்படும் பழைய முறையை மாற்றிப் பாறையைக் குடைந்து கோயில் அமைக்கும் புதிய முறையைக் கையாண்ட மகேந்திர வர்மன் 'விசித்திர சித்தன்' எனப் புகழப் பெற்றான். மண்டபப்பட்டுக் குகைக்கோயிலில் உள்ள வடமொழிக் கல்வெட்டு ஒன்று "செங்கல்லும் சுண்ணாம்பும் மரமும் உலோகமும் இல்லாமலேயே பிரம் ஈசுவர விஷ்ணுக்களுக்கு விசித்திர சித்தன் என்னும் அரசனால் இக்கோயில் அமைக்கப்பட்டது" என்று கூறுகிறது.

இதன் பின்னர் இராசசிம்மன் காலத்திற்றான் கருங்கல் துண்டுகளை ஒன்றன் மேலொன்றாக அடுக்கிக் கோயில் கட்டும் வழக்கம் உண்டாயிற்று. இராசசிம்மனால் முதன்முதலாகக் கட்டப்பெற்ற கற்றளி காஞ்சிக் கைலாசநாதர் கோயில் ஆகும். கற்றளிகள் கட்டத் தொடங்கிய பின் பழைய செங்கற் கோயில்களெல்லாம் கற்றளிகளாக்கப்பெற்றன.

கோயிற் கட்டிடக் கலையின் வரலாற்றை, மண்தளிக்காலம், செங்கற் கோயிற் காலம், குகைக் கோயிற் காலம், கற்றளிக் காலம் என நான்கு காலப் பகுதிகளாகப் பிரிக்கலாம். தில்லைக் கோயில் மண்தளிக்காலத்தில் தோன்றிச் சிறிதாக விளங்கியது; பின்னர் செங்கற் கோயிலாகக் கட்டப்பெற்றது; காலப்போக்கில் கற்றளியாக்கப்பட்டது. சிற்றம்பலத்துள் இன்றும் காணப்படுகின்ற பழமையான மர வேலைப்பாடுகள்

கோயிலின் பழமையைக் காட்டுவனவாகும். செங்கற்கோயில்களின் மரக்கூரைகளுக்குச் செப்புத் தகடு வேய்தல் பண்டை வழக்கு.

மழையினாலும் வெயிலினாலும் பழுதுபடாதிருப்பதற்காக இங்ஙனம் தகடு வேய்வர். சிற்றம்பலம் பொற்றகடு வேயப்பெற்றது. இதனால் கனகசபை என்றும் பொன்னம்பலம் என்றும் பெயர் பெற்றது. கூரை அமைப்பும் பழமையைக் காட்டுவதாகும். சுருங்கக் கூறின் சிதம்பரக் கோயில், வரலாற்றிற்கு முற்பட்ட பழமையுடையதாகும்

தலைமையும் முதன்மையும்: தலங்களுள் தலைமையானதும் முதன்மையானதும் இதுவே. பாடல் பெற்ற தலங்களை வரிசைப்படுத்துங்கால் முதலில் வைத்தெண்ணப்படுவது இதுவே. தலங்களின் அட்டவணையையும் அடங்கல் முறை (தலைமுறை) யையும் காண்பார் இதனை எளிதில் அறியலாம்.

எதற்கும் முன்னிற்றல்

திருமுறைகளை ஒதும்போது 'திருச்சிற்றம்பலம்' எழுவாயாகவும் இறுவாயாகவும் ஒதுதல் வேண்டும். அஃதாவது ஓதத் தொடங்கும்போது திருச்சிற்றம்பலம் ' என்று தொடங்கி, ஓதி முடிக்கும்போது ' திருச்சிற்றம்பலம் ' என்று சொல்லி முடிக்கவேண்டும். திருமுறைகளை எழுதும்போது தொடக்கத்திலும் முடிவிலும் ' திருச்சிற்றம்பலம் ' என்று எழுதவேண்டும். திருமுறை ஏடுகளிலும் நூல்களிலும் பதிகந்தோறும் முதலிலும் முடிவிலும் ' திருச்சிற்றம்பலம் ' என்றெழுதப் பட்டிருப்பதையும் அச்சிடப் பட்டிருப்பதையும் காணலாம்.

வள்ளற்பெருமானும் தமது பாடல்களை எழுதும்போது பதிக முதலிலும் ஈற்றிலும் ' திருச்சிற்றம்பலம் ' என எழுதும் வழக்க முடையவர். இதனைப் பெருமான் திருக்கரஞ்சாத்திய திருவேடுகளிற் காணலாம். மேலும் பெருமான் திருச்சிற்றம்பல ஞானிகட்கு எழுதிய இலக்கணக் கடிதத்தில் அவரது பெயரை மறைபொருள் வகையாற் குறிக்குமிடத்து

உணர்ந்தோரா னியல் வகைய வின்ன வென்றவற்றிற் பின்மொழி மறைக்கு முதலீறு விளங்க முடிப்பதாய பின் மொழியடைசார் முன்மொழி ஞாங்கர் விளங்கிய ஞானிகட்கு

எனக் குறித்துள்ள விடத்திலும் 'திருச்சிற்றம்பலம்' என்னும் சொல்லின் இச்சிறப்பினைக் குறிப்பிட்டுள்ளமை காண்க.

சிவஞான முனிவரது வாழ்க்கையில் நிகழ்ந்த சுவையான நிகழ்ச்சி ஒன்றும் ஈண்டறியத்தக்கது. வடநூற் கடலுந் தமிழ் நூற்கடலும் நிலை கண்டுணர்ந்த சிவஞான முனிவர் தாம் இயற்றிய காஞ்சிப் புராணத்தைக் காஞ்சியில் அரங்கேற்றினார். அரங்கேற்றத் தொடக்கத்தில்

நூல் முதலிலுள்ள நடராசத் துதி படித்து முடிக்கப்பட்டவுடனேயே அவையிலிருந்து ஒருவர் எழுந்து தடை நிகழ்த்தினார். காஞ்சிப் புராணம் பாடத் தொடங்கியவர் முதலில் தலத்து இறைவனாகிய ஏகாம்பரேசரைத் துதித்துப் பாடாமல் சிதம்பரேசரைத் துதிக்கலாமா என்பதே அவரது மறுப்பு. இம்மறுப்புப் பொருளற்றதென்றும் அற்பமான தென்றும் அவர் அறியாதவரல்லர். இருந்தும் ஏதாவது கூறித் தமது இருப்பையும் அறிவையும் விளக்கக் செய்ய வேண்டுமென்னும் கருத்தால் எழுந்து மறுத்துவிட்டார். இதனைக் கேட்டதும் சிவஞான முனிவரது மாணாக்கராகிய கச்சியப்பர் எழுந்து, முனிவரை வணங்கித் தடைக்கு விடை கூறத் தம்மை அனுமதிக்க வேண்டினார். அனுமதி பெற்ற பின் அவையிலிருந்த தல ஒதுவாரை அழைத்துத் தலத் தேவாரப் பதிகத்தை ஒதுமின் என்றார். ஒதுவாரும் அவை முன் வந்து 'திருச்சிற்றம்பலம்' எனத் தொடங்கித் தலப் பதிகத்தை ஒதப் புகுந்தார். கச்சியப்பர் உடனே அவரைத் தடுத்து நிறுத்தி, ஐயா! காஞ்சிபுரத் தேவாரத்தை ஒதத் தொடங்கிய நீர் 'திருச்சிற்றம்பலம்' என்று சொல்லித் தொடங்குவானேன்? 'பிருதிவியம்பலம்' என்றல்லவா சொல்லித் தொடங்க வேண்டும் என்றார். அவையோர் வியப்புற்றனர். திருமுறைகளுள் எதனை ஒதினாலும், எங்கு ஒதினாலும், எத்தலத்துக்குரியதை ஒதினாலும் முதலில் திருச்சிற்றம்பலத்தை நினைந்து 'திருச்சிற்றம்பலம்' என்று சொல்லி ஒதத் தொடங்குவது முறையன்றோ! என ஒதுவார் கூறினர். கச்சியப்பர் மறுத்தவரைக் காட்டி, இதனை அவர்க்குக் கூறும் என்றார். அந்தப் போலிப் புலவர் வாயடைத்துப் போய் வெட்கித் தலை குனிந்தார். அவையோர் மகிழ்ச்சியால் ஆர்ப்பரித்தனர். அரங்கேற்றம் அது முதல் தடையின்றி நடந்தது. சிற்றம்பலத்தின் சிறப்பை அனைவரும் உணர்ந்தனர்.

இன்றும் சைவ நன்மக்கள் கடிதம் முதலியன எழுதும் போதும் தொடக்கத்தில் மேலே 'திருச்சிற்றம்பலம்' என்றெழுதியே தொடங்குவர். தலைமையும் முதன்மையும் ஆன இத்திருச்சிற்றம்பலத்தை முன்னிட்டே எதனையும் செய்ய வேண்டும். திருச்சிற்றம்பலமே எங்கும் எதற்கும் முன்னிற்பது.

ஆகாயத்தலம்

உலகம் பஞ்ச பூதங்களால் ஆனது. மண், நீர், தீ, வளி, வான் என்பன ஐம்பூதங்களாம். இவை பிருதிவி, அப்பு, தேயு, வாயு, ஆகாயம் என்றும் கூறப் பெறும். உலகம் ஐம்பூதங்களால் ஆனதென்பதைத் தொல்காப்பியர்,

நிலந்தீ நீர் வளி விசும்போடு ஐந்துங்
கலந்த மயக்கம் உலகம் ஆதலின்

(1589)

எனத் தொல்காப்பியம் மரபியலிற் கூறியுள்ளார். உயிர்களது உடம்புகளும் ஐம்பூதங்களின் சேர்க்கையால் ஆனவையே. 'அண்டத்தில்

உள்ளது பிண்டத்தில்' என்ற பழமொழியும் ஈண்டறியத் தக்கது.

ஐம்பூதங்களைப் பற்றித் தெளிவாகவும் நுட்பமாகவும் உணர்ந்த நமது பெரியோர்கள் ஒவ்வொரு பூதத்தின் பெயராலும் ஒரு தலத்தை ஏற்படுத்தினர். அவை பஞ்சபூதத் தலங்கள் எனப்படும். அவையாவன :

மண் - பிருதிவித்தலம் - காஞ்சிபுரம், திருவாரூர்
நீர் - அப்புத்தலம் - திருவாணைக்கா
தீ - தேயுத்தலம் - திருவண்ணாமலை
வளி - வாயுத்தலம் - திருக்காளத்தி
வான் - ஆகாயத்தலம் - சிதம்பரம்

கடல்விடம் நுகர்ந்த காசினி லிங்கம்
காஞ்சிமா நகருறை லிங்கம்
காவிரி வடபால் வருதிரு ஆணைக்
காவினில் அப்புலிங் கமதாம் வடதிசை அண்ணா
மலையினில் லிங்கம்
வன்னியின் வடிவுகா ளத்தி
வாயுலிங் கமதாம் சிதம்பர லிங்கம்
மாசில் ஆகாயலிங் கமதாம்
- தில்லைக் கலம்பகம் 31

காஞ்சிபுரத்தை மண் தலமாகக் கூறுவதே பெருவழக்கு. திருவாரூரையும் கூறுவதுண்டு. காஞ்சிபுரத்து லிங்கம் பிருதிவி லிங்கம். கம்பை ஆற்றங்கரையில் மண்ணால் லிங்கம் செய்து உமையம்மையார் வழிபட்டதாக வரலாறு. சுயம்பு லிங்கம் என்பதும் உண்டு. திருவாரூரில் லிங்கம் புற்று வடிவு. புற்றிடங்கொண்டார் என்பது இறைவன் திருப்பெயர்.

நீர்த்தலமாகிய திருவாணைக்காவில் அப்பு லிங்கம். லிங்கத்தைச் சுற்றித் தண்ணீர் ஊறிக்கொண்டேயிருக்கும். கோடை காலத்திலும் ஊற்று வற்றுவதில்லை. மழைக் காலத்தில் ஊற்றுப் பெருகி மூலத்தானத்தில் நீர் நிறைந்து லிங்கம் மூழ்குவதும் உண்டு. அக்காலங்களில் தண்ணீரை இறைத்து வெளியேற்றுவர்.

திருவண்ணாமலை லிங்கம் தேயு லிங்கம். இறைவன் பேரொளிப் பிழம்பாக இங்கு விளங்குகிறார். திருமாலும் பிரமனும் அடி முடி காண முயன்ற வரலாறு அனைவரும் அறிந்ததே.

திருக்காளத்தியில் காற்று லிங்கம். மூலத்தானத்தில் லிங்கத்தின் அருகிலுள்ள விளக்கொன்றின் சுடர் மென் காற்றின் இயக்கத்தால் அசைவது போல அழகாக அசைந்துகொண்டிருப்பதனை இன்றுங் காணலாம்.

சிதம்பரம் ஆகாயத்தலம். வெட்டவெளி. இங்கு இறைவன் வான் (ஆகாய) வடிவில் ஆகாய லிங்கமாக எழுந்தருளியுள்ளான். இதைக் குறிப்பதே சிதம்பர ரகசியம்.

ஐம்பூதத் தலங்களின் அமைப்பு, தமிழ் ஞானிகளின் தத்துவ அறிவைக் காட்டுவதாகும். பூதங்களுள் நுண்மையானது ஆகாயம். அதன் வடிவாக விளங்குவது சிதம்பரம்.

அனாகதத்தலம்: நமது உடலில் ஆறு ஆதாரங்கள் உள்ளன. அவை -மூலாதாரம், சுவாதிட்டானம், மணிபூரகம், அனாகதம், விசத்தி, ஆக்ஞை என்பன. இது போன்றே உலகமாகிய விராட புருடனுக்கும் ஆறாதாரங்களாக ஆறு ஊர்களைப் பெரியோர்கள் குறித்துள்ளனர். ஆறு ஆதாரங்களும், நம் உடலில் அவற்றின் இருப்பிடங்களும், ஆறாதாரத்தலங்களும் வருமாறு:

மூலாதாரம்

'குதத்திற்கும் கோசத்திற்கும் நடு. எருவிடும் வாசற்கு இரு விரல் மேலே கருவிடும் வாசற்கு இரு விரல் கீழே' என்பது திருமூலர் திருமந்திரம். உடம்பு அவரவர் கையால் எட்டுச் சாண். தொண்ணூற்றாறு அங்குலம். இதில் மேலே நாற்பத்தேழரை அங்குலமும் கீழே நாற்பத்தேழரை அங்குலமும் தள்ள, இடைநின்ற ஓரங்குலத்துள் உள்ளது மூலாதாரம். -காஞ்சிபுரம் (மண்)

சுவாதிட்டானம் - கோசத்திற்கும் நாபிக்கும் நடு
- ஆனைக்கா (நீர்)
மணிபூரகம் - நாபி (கொப்பூழ்)
- அண்ணாமலை (தீ)
அனாகதம் - இருதயம்
- தில்லை (வான்)
விசத்தி - கண்டம்
- காளத்தி (வளி)
ஆக்ஞை - புருவமத்தி
- காசி

ஆறாதாரத்தலங்களில் ஐந்து, பஞ்ச பூதத் தலமாகவிருப்பது கருதற்குரியது. சிதம்பரம் இருதயத் தலமாக இருப்பதால் குகை, தகராசாசம், புண்டரீகபுரம் என்ற பெயர்களைப் பெற்றது.

சபை - அம்பலம்: தமிழகத்தில் இறைவன் திருநடனம் புரியும் சபைகள் ஐந்து. அவை:

கனகசபை (பொன்னம்பலம்) - சிதம்பரம்
ரஜிதசபை (வெள்ளியம்பலம்) - மதுரை
தாயிரசபை - திருநெல்வேலி
இரத்தினசபை - திருவாலங்காடு
சித்திரசபை - திருக்குற்றாலம்.

குடதிசை அதனில் மருவுகுற் றாலம்
கோதறு சித்திர சபையாம்
குற்றமில் குணக்கின் பழையனூர் மன்றம்
குலநவ ரத்னமன் றென்பார்
அடல்விடைப் பாகன் நெல்லையம் பதியில்
அம்பலம் தாம்பிர சபையாம்
ஆலவாய் மதுரை வெள்ளியம் பலமாம்
அணிதில்லைச் செம்பொனம் பலமே.

- தில்லைக்கலம் பகம் 32

தமிழகத்தின் ஐம்பெருஞ் சபைகளுள் ஒன்றான சிதம்பரம் தனக்குள்ளும் ஐந்து சபைகளை உடையது. அவை சிற்சபை, கனகசபை, தேவசபை, நிருத்தசபை, இராஜசபை என்பனவாம்.

சிற்சபை: இது சிற்றம்பலம் எனப்படும். ஐந்து சபைகளுள் முதன்மையானதும் சிறந்ததும் இதுவே. இதுவே நடராசப் பெருமானின் மூலத்தானமாம். இச்சிற்சபையில் நடராசப்பெருமானுக்கு வலப்புறத்தில் சிதம்பர ரகசியம் உள்ளது. உருவம், அருவம், அருவருவம் என்னும் மூன்று நிலையிலும் இறைவன் இச்சிற்சபையிற் காட்சியளிக்கிறான். உருவம் (சகளம்)

-நடராசர். அருவம் (நிட்களம்) -சிதம்பர ரகசியம். அருவருவம் (சகள நிட்களம்) -படிகலிங்கம். படிகலிங்கத்தை அழகிய சிற்றம்பலமுடையார் என்பர். இவர்களேயன்றி இரத்தின சபாபதியும், சுவர்ணகால பைரவரும் இங்கு எழுந்தருளி யுள்ளனர்.

கனகசபை: இது சிற்றம்பலத்தின் முன் மண்டபம். சிற்சபைக்கு எதிரே உள்ளதால் எதிரம்பலம் என்றும் கூறப்பெறும். இங்கே நின்றதான் நாம் நடராசப் பெருமானை வழிபடுகிறோம். சிற்றம்பலத்தைப் போல் இதுவும் தெற்கு நோக்கியதே. இவண் வாயிற்படிகள் நேர்ப்புறமாக (தெற்குப் பக்கம்) இல்லாமல் பக்கங்களில் கிழக்கு மேற்கு ஆகிய இருபுறமும் அமைந்துள்ளமை சிறப்பாகும். இங்கு நாள் தோறும் காலையில் (10 மணியளவில்) அழகிய சிற்றம்பலமுடையார்க்கும் இரத்தின சபாபதிக்கும் அபிடேக ஆராதனைகள் நடைபெறும். இக்கனக சபையிற்றான் ஆண்டில் நான்கு முறை நடராசப் பெருமான் திருமஞ்சனங் கொண்டருள்கிறார்

தேவசபை: இது பேரம்பலம் எனப்படும். இங்கு உற்சவமுர்த்திகள் எழுந்தருளியுள்ளனர். இதுவே தீட்சிதர்கள் கோயில் நிர்வாகம் பற்றிக் கூடிப்பேசுமிடம்.

நிருத்தசபை: இது தேர் அம்பலம் எனப்படும். சித்திர வேலைப்பாடமைந்த தூண்களையும் குதிரைகள் பூட்டிய தேர் போன்ற அமைப்பையும் உடைய இம்மண்டபம் நடராசப் பெருமான் திருமுன்னர் கொடிமரத்தின் தென்பால் உள்ளது.

இராஜசபை: இது ஆயிரக்கால் மண்டபமாகும். இங்கு நடராசப் பெருமான் ஆண்டுக்கு இருமுறை (மார்கழி - திருவாதிரை, ஆனி -உத்தரம்) எழுந்தருளித் திருமஞ்சனம் கொண்டருள்கிறார். ஆருத்ரா தரிசனமும் ஆனித் திருமஞ்சனமும் நடைபெறுவது இம் மண்டபத்திலேயே யாகும். சேக்கிழார் தமது பெரிய புராணத்தை ஆயிரக்கால் மண்டபமாகிய இந்த இராஜசபையிலேயே அரங்கேற்றினார் என்பர்.

சிற்சபை, கனகசபை, தேவசபை, நிருத்தசபை, இராஜசபை ஆகிய இவ்வைந்தையும் பஞ்சபூதச்சபைகள் என நம் அடிகள் குறித்தருள்வர்.

மண் - கனகசபை, நீர் - இராஜசபை, தீ - தேவசபை, வளி -நிருத்தசபை, வான் -சிற்சபை என்பது அடிகளின் உபதேசக் குறிப்பு. இவ்வைந்திலும் சிற்சபை சிறந்தது. அது ஆகாயச் சபையன்றோ? நடராசப் பெருமான், சபைக்கு நாயகராதலின் சபாபதி என்றும் சபாநாதர் என்றும் சபாநாயகர் என்றும் வழங்கப்படுவார்.

தில்லைத் திருநடனம்

உலகெ லாமுணர்ந் தோதற் கரியவன்
நிலவு லாவிய நீர்மலி வேணியன்
அலகில் சோதியன் அம்பலத் தாடுவான்
மலர்சி லம்படி வாழ்த்தி வணங்குவாம்.

ஆதியாய் நடுவு மாகி அளவிலா அளவு மாகிச் சோதியாய் உணர்வு மாகித் தோன்றிய பொருளுமாகிப் பேதியா ஏக மாகிப் பெண்ணுமாய் ஆணு மாகிப் போதியா நிற்கும் தில்லைப் பொதுநடம் போற்றி போற்றி.

கற்பனை கடந்த சோதி கருணையே உருவ மாகி அற்புதக் கோல நீடி அருமறைச் சிரத்தின் மேலாம் சிதம்பர வியோம மாகுந் திருச்சிற்றம் பலத்துள் நின்று பொற்புடன் நடஞ் செய்கின்ற பூங்கழல் போற்றி போற்றி.
- பெரிய புராணம் - 1, 350, 351

ஒளிவளர் விளக்கே உலப்பிலா ஒன்றே
உணர்வுதும் நடந்ததோர் உணர்வே
தெளிவளர் பளிங்கின் திரள்மணிக் குன்றே
சித்தத்துள் தித்திக்கும் தேனே
அளிவளர் உள்ளத்து ஆனந்தக் கனியே
அம்பலம் ஆடரங் காசு
வெளிவளர் தெய்வக் கூத்துகந் தாயைத்
தொண்டனென் விளம்புமா விளம்பே.

- திருவிசைப்பா 1

இறைவனைக் கூத்தப் பிரானாக, ஆடல்
வல்லானாக, தாண்டவராயனாக நம் பண்டைத்
தமிழர் கண்டனர். இறைவனது திருக்கூத்து
எங்கும் நீக்கமற நிறைந்திருப்பது என்பதனைத்
திருமுலர்,

எங்குந் திருமேனி எங்குந் சிவசத்தி
எங்குந் சிதம்பரம் எங்குந் திருநட்டம்
எங்குந் சிவமா யிருத்தலால் எங்கெங்குந்
தங்குந் சிவனருள் தன்விளை யாட்டதே

2722

எனத் தமது திருமந்திரத்தில் அருளுகின்றார்.
இறைவன் ஆடியருளிய தாண்டவங்கள் பலவாகும்.
அவற்றுள் ஆனந்தத் தாண்டவம் சிறந்தது. அது
தில்லையில் ஆடியருளப் பெற்றது. எல்லாத்
தாண்டவங்களையும் பற்றிக் கூறுவதற்கு
இடமின்மையின் இங்கு ஆனந்தத் தாண்டவத்தை
மட்டும் காண்போம்.

இறைவன் ஐந்தொழில் செய்கின்ற நடனம்
ஆனந்தநடனம். ஐந்தொழில்களாவன:

படைத்தல், காத்தல், அழித்தல்,
மறைத்தல், அருளல். இவற்றை வடமொழியில்
சிருட்டி, திதி, சங்காரம், திரோபாவம்,
அனுக்கிரகம் என்பர். இவ்வைந் தொழில்களும்
ஆனந்தத் தாண்டவத்தில் ஒருங்கே நிகழ்கின்றன
என்பதைத் திருமுலர்,

அரன்துடி தோற்றம் அமைத்தல் திதியாம்
அரன்அங்கி தன்னில் அறையிற் சங் காரம்
அரனுற் றணைப்பில் அமருந் திரோதாயி
அரனடி யென்றும் அனுக்கிரகம் என்னே
- (2799) எனத் திருமந்திரத்திலும்

திருவதிகை மனவாசகங் கடந்தார்
தோற்றம் துடியதனில் தோயும் திதிஅமைப்பில்
சாற்றியிடும் அங்கியிலே சங்காரம் - ஊற்றமா
ஊன்று மலர்ப்பதத்தில் உற்றதிரோ தம்முத்தி
நான்ற மலர்ப்பதத்தே நாடு 35

என உண்மை விளக்கத்திலும் அருளுகின்றனர்.

இதனைக் குமரகுருபர சுவாமிகள் தமது சிதம்பர
மும்மணிக் கோவையுள்,

பூமலி கற்பகப் புத்தேள் வைப்பும்
நாமநீர் வரைப்பில் நானில வளாகமும்
ஏனைப் புவனமும் எண்ணீங் குயிரும்
தானே வகுத்ததுன் தமருகக் கரமே
தனித்தனி வகுத்த சராசரப் பகுதி
அனைத்தையும் காப்பதுன் அமைத்தபொற் கரமே
தோற்றுபு நின்றவத் தொல்லு கடங்கலும்
மாற்றுவது ஆரழல் வைத்ததோர் கரமே
ஈட்டிய வினைப்பயன் எவற்றையும் மறைத்துநின்று

ஊட்டுவதாகும்நின் ஊன்றிய பதமே
அடுத்தஇன் னுயிர்கட்கு அளவில்பே ரின்பம்
கொடுப்பது முதல்வநின் குஞ்சித பதமே

என அருளுவர்.

கூத்தப் பெருமானது துடிசேர்கரம், அபயகரம்,
தீயேந்தியகரம், ஊன்றிய திருவடி, தூக்கிய திருவடி
ஆகிய ஐந்தும் முறையே படைத்தல், காத்தல்,
அழித்தல், மறைத்தல், அருளல் என்னும்
ஐந்தொழில்களையும் செய்கின்றன.

படைத்தல் (சிருட்டி) - துடிசேர் கரம்.
'அரன் துடி தோற்றம்' - திருமந்திரம்
'தோற்றம் துடியதனில் - உண்மை விளக்கம்
'வகுத்ததுன் தமருகக்கரமே' - சிதம்பர
மும்மணிக் கோவை

துடி, தமருகம் - உடுக்கை. உடுக்கை யேந்திய
கரம் படைத்தல் தொழில் செய்கிறது.

உடுக்கை நாத தத்துவத்தைக் குறிக்கும். ஆகாயம்
சத்த தன்மாத்திரையினின்றும் தோன்றியது.
ஆகாயமாகிய அம்பலத்தில் நடமியற்றும் பெருமான்
சத்தத்தின் அறிகுறியாக, நாத தத்துவத்தின்
அறிகுறியாக உடுக்கையை ஏந்தியிருக்கிறார்.

காத்தல் (திதி) - அபய கரம்
'அமைத்தல் திதியாம்' - திருமந்திரம்
'தோயும் திதி அமைப்பில்' - உண்மை
விளக்கம்
'அனைத்தையும் காப்பதுன் அமைத்த பொற்கரமே' -
சிதம்பரம் மும்மணிக் கோவை.

அமைத்தல், அமைப்பில், அமைத்த பொற்கரம் -
அபயஹஸ்தம், அபய கரம். வலக் கை அபய
முத்திரை காட்டுகிறது. இது அபய கரம்,
அபயஹஸ்தம், அமைத்த கரம் எனப் படும்.
இடக் கை வீசிய நிலையில் தூக்கிய திருவடியைக்
காட்டுவதாக இருக்கும்.

இந்த வீசிய கரம் கஜ ஹஸ்தம் என்று
சொல்லப்படும். அபயங் காட்டுவதான அமைத்த
கரம் காத்தல் தொழிலைச் செய்கிறது.

அழித்தல் (சங்காரம்) - தீயேந்திய கை
'அங்கிதன்னில் அறையில் சங்காரம்' -
திருமந்திரம்
'சாற்றியிடும் அங்கியிலே சங்காரம்' - உண்மை
விளக்கம்
'அடங்கலும் மாற்றுவது ஆரழல் வைத்ததோர் கரமே'
- சிதம்பர மும்மணிக் கோவை

அங்கி, அழல் - தீ. இடக்கைகளுள் ஒன்று தீச்
சுடரை ஏந்தியிருக்கும். இத் தீயேந்திய கரம்
அழித்தல் தொழிலைச் செய்வது.

மறைத்தல் (திரோபாவம்) - ஊன்றிய திருவடி
'உற்றணைப்பில் அமருந் திரோதாயி' -
திருமந்திரம்
'ஊன்று மலர்ப்பதத்தில் உற்ற திரோதம்' -
உண்மை விளக்கம்
'மறைத்து நின்று ஊட்டுவதாம் நின் ஊன்றிய பதமே'
- சிதம்பர மும்மணிக் கோவை

நடராசப் பெருமான் வலக்காலை ஊன்றி நின்று ஆடியருளுகின்றார். ஊன்றிய திருவடியாகிய வலக்கால், மறைத்தல் தொழிலைச் செய்கின்றது.

அருளல் (அனுக்கிரகம்) - தூக்கிய திருவடி
' அடி என்றும் அனுக்கிரகம் ' - திருமந்திரம்
' முத்தி நான்ற மலர்ப்பதத்தே ' - உண்மை விளக்கம்
' அளவில் பேரின்பம் கொடுப்பது முதல்வ நின் குஞ்சித பதமே '
- சிதம்பர மும்மணிக் கோவை

பெருமான் இடது காலைத் தூக்கி ஆடியருளுகின்றார். இத் தூக்கிய திருவடி குஞ்சிதபாதம் எனப்படும். (நான்ற மலர்ப் பாதம் - தூக்கித் தொங்கவிடப்பட்ட கால்). தூக்கிய திருவடியாகிய இடக் கால் அருளல் தொழிலைச் செய்கிறது.

ஆனந்த நடனம் ஐந்தொழில்களையும் செய்வதாக அமைவதால் பஞ்சகிருத்திய நடனம் எனப்படும். ஐந்தொழில் நடனமாகிய இவ்வானந்தத் தாண்டவத்தில் ஐந்தெழுத்து மறையும் அடங்கியிருப்பதால் பஞ்சாக்கர நடனமும் ஆகும். பஞ்சாக்கர நடனத்தை உண்மை விளக்க ஆசிரியர் மனவாசகங்கடந்தார் அருளுமாறு:

எட்டும் இரண்டும் உருவான லிங்கத்தே
நட்டம் புதல்வா நவிலக்கேள் - சிட்டன்
சிவாயநம என்னும் திருமுத்தஞ் சாலே
அவாயமற நின்றாடு வான்
- உண்மை விளக்கம் 31

பஞ்சாக்கரமே திருமேனியாகக் கொண்டு இறைவன் ஆடியருளுவான் என்று கூறும் ஆசிரியர் அடுத்த இரண்டு செய்யுள்களில் இறைவனது தூல, சூக்கும, பஞ்சாக்கர நடனங்களைக் கூறியருளுகின்றார்.

ஆடும் படிகேள்நல் அம்பலத்தான் ஐயவே
நாடும் திருவடியி லேநகரம் - கூடும்
மகரம் உதரம் வளர்தோள் சிகரம்
பகரு முகம் வாமுடியப் பார்.
- உண்மை விளக்கம் 32

திருவடி - ந
உதரம் (வயிறு) - ம
தோள்கள் - சி
முகம் - வா
முடி - ய

இது தூலபஞ்சாக்கர நடனம். நமசிவாய என்பது தூலபஞ்சாக்கரம்.

சேர்க்கும் துடி சிகரம் சிக்கனவா வீசுகரம்
ஆர்க்கும் யகரம் அபயகரம் - பார்க்கில் இறைக்கு)
அங்கி நகரம் அடிக்கீழ் முயலகனார்
தங்கும் மகரமது தான்
- உண்மை விளக்கம் 33

துடி (உடுக்கை) - சி
வீசியகரம் - வா
அபயகரம் - ய
தீச்சுடர் - ந
ஊன்றிய திருவடி - ம

இது சூக்கும பஞ்சாக்கர நடனம். சிவாயநம என்பது சூக்கும பஞ்சாக்கரம். நமசிவாய என்னும் தூலபஞ்சாக்கர நடனம் ஊன நடனமும், சிவாயநம என்னும் சூக்கும பஞ்சாக்கர நடனம் ஞான நடனமும் ஆகும்.

திருநாவுக்கரசர்

எம்பெருமான் தில்லையில் திருநடனஞ் செய்கின்ற அழகு, தம்மைக் கண்டு தொழ வருவாரை 'என்று வந்தாய்' என்று கேட்டு உபசரிப்பது போன்றுள்ளதென்று நாவுக்கரசர் கூறும் நயம் அனுபவத் திருவாக்காகும்.

ஓன்றி யிருந்து நினைமின்கள் உந்தமக்கு ஊனமில்லைக் கன்றிய காவலனைக் காலாற் கடிந்தான் அடியவர்க்காச் சென்று தொழுமின்கள் தில்லையுள் சிற்றம் பலத்துநட்டம் என்றுவந் தாயென்னும் எம்பெரு மான்றன் திருக்குறிப்பே.
- (4-81-2) 4939

குனித்த புருவமும் கொவ்வைச்செவ் வாயில் குமின் சிரிப்பும்
பனித்த சடையும் பவளம்போல் மேனியில் பால்வெண்ணீறும்
இனித்த முடைய எடுத்தபொற் பாதமும் காணப்பெற்றால் மனித்தப் பிறவியும் வேண்டுவதே இந்த மாநிலத்தே.
- (4-81-4) 4941

திருநடனத்தைக் காணப்பெறுவதானால் உலகில் மனிதப் பிறவியும் வேண்டுவதே என அருளும் நாவுக்கரசர் அடுத்த திருப்பாட்டில் 'வாய்த்தது நந்தமக்கு ஈதோர் பிறவி, மதித்திடுமின்' என்றும் 'தில்லையம்பலத்துக் கூத்தனுக்கு ஆட்பட்டிருப்பதன்றோ நந்தம் கூழைமையே' என்றும் அருளுவர்.

வாய்த்தது நந்தமக் கீதோர் பிறவி மதித்திடுமின்
பார்த்ததற்குப் பாசு பதமருள் செய்தவன் பத்தருள்ரீர்
கோத்தன்று முப்புரந் தீவளைத் தான் தில்லை யம்பலத்துக்
கூத்தனுக் காட்பட்டிருப்பதன் றோநந்தங் கூழைமையே.
-(4 -81 -5) 4942
(கூழைமை - கடைமை)

சேக்கிழார்

ஆளுடைய நம்பிகளாகிய சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் தில்லைத் திருக் கூத்தைக் கண்டபோது அடைந்த அனுபவத்தைச் சேக்கிழார் பெருமான்

ஐந்துபேர் அறிவும் கண்களே கொள்ள
அளப்பருங் கரணங்கள் நான்கும்
சிந்தையே யாகக் குணமொரு மூன்றும்
திருந்துசாத் துவிகமே யாக இந்துவாழ் சடையான்
ஆடும் ஆனந்த
எல்லையில் தனிப்பெருங் கூத்தின்
வந்தபே ரின்ப வெள்ளத்துள் திளைத்து
மாறிலா மகிழ்ச்சியில் மலர்ந்தார் - 252

எனத் திருத்தொண்டர் புராணத்துள் அருளுவர்.

நடராச வடிவம்

எல்லாத் திருவுருவங்களிலும் நடராசத் திருவுரு சிறப்பு வாய்ந்தது. இதன் கலைச் சிறப்பில் மேலை நாட்டவரும் சிந்தையைப் பறிகொடுத்துள்ளனர். நடராசத் திருவுரு கலைச்சிறப்பால் மட்டுமின்றித் தத்துவச் சிறப்பாலும் உயர்ந்தது. இயற்கையின் ஓயா இயக்கமே ஆண்டவனின் திருக்கூத்து. இத்திருக்கூத்தின் தத்துவங்களைக் காட்டுவதே நடராச வடிவம்.

பனித்த சடை - அதில் விளங்கும் பிறை, கங்கை, கொக்கிரகு, வெண் தலை, முக்கண், குனித்த புருவம், கொவ்வைச் செவ்வாய், அதிற் குமிண் சிரிப்பு, துடிவைத்த கை, அழலேந்திய கை, அபய கரம், வீசிய கரம், எடுத்த பொற்பாதம், ஊன்றிய திருவடி, பவள மேனி, அதில் பால் வெண்ணீறு, பாம்புகள், மிதியுறும் முயலகன், சுற்றியுள்ள திருவாசி - இவையே நடராச வடிவமாம்.

நடராச வடிவத்தில் திருவாசி ஓங்காரத்தைக் குறிப்பது. திருவாசியில் உள்ள சுடர்கள் (கீக்கொழுந்துகள்) எழுத்துகளாம்.

ஓங்கார மேநல் திருவாசி உற்றதனில் நீங்கா எழுத்தே நிறைசுடராம் - ஆங்காரம் அற்றார் அறிவர் அணி அம்பலத்தான் ஆடலிது பெற்றார் பிறப்பற்றார் பின்.

- உண்மை விளக்கம் 252

மற்ற திருவுருவங்களில் திருவாசி தனியாக இருக்கும். கூத்தப் பெருமான் திருவுருவில் திருவாசி திருவுருவோடு சேர்ந்தே யிருக்கும். இவ்வாறு தத்துவத்தாலும் கலைச் சிறப்பாலும் சிறந்த இந்நடராச வடிவம் தமிழ் நாட்டிற்கே உரியது. நடராச வடிவத்தைக் கண்டவர்கள் தமிழர்களே. வடநாட்டுக் கோயில்களில் நடராசர் திருவுருவம் இல்லை. சபைகள் ஐந்தும் தென்றமிழ் நாட்டிலேயே இருப்பதும் கருதத் தக்கது.

தென்தில்லை மன்றினுள் ஆட போற்றி
தென்னாடுடைய சிவனே போற்றி
எந்நாட்டவர்க்கும் இறைவா போற்றி.

- திருவாசகம்

ஓம் நமசிவாய - திருச்சிற்றம்பலம்

